

ORACIÓ

Oh Déu, que per mediació de la Verge Santíssima atorgàreu a sant Josepmaria, sacerdot, gràcies innombrables, escollint-lo com a instrument fidelíssim per fundar l'Opus Dei, camí de santificació en el treball professional i en l'acompliment dels deures ordinaris del cristià: feu que jo sàpiga també convertir tots els moments i circumstàncies de la meua vida en ocasió d'estimar-vos, i de servir amb alegria i amb senzillesa l'Església, el Sant Pare i les ànimes, il·luminant els camins de la terra amb la lluminària de la fe i de l'amor. Concediu-me per la intercessió de sant Josepmaria el favor que us demano... (demani's). Així sia.

Parenostre, Avemaria, Glòria.

Aquest butlletí es distribueix gratuïtament.

Si voleu rebre'l podeu demanar-lo a:

Prelatura de l'Opus Dei, Oficina per a les Causes dels Sants, carrer Diego de León, 14, 28006 Madrid.

Si desitgeu ajudar amb almoines a les despeses d'edició d'aquesta publicació, podeu enviar els donatius a:

Prelatura de l'Opus Dei, Oficina per a les Causes dels Sants, per gir postal o per transferència al c/c número 0182-4017-57-0018820005, del BBVA, agència urbana del carrer Diego de León, 16, 28006 Madrid.

De conformitat amb la legislació sobre protecció de les dades personals, es garanteix la possibilitat de demanar la cancel·lació del propi nom i l'adreça, enviant un correu electrònic a ocs@opusdei.es, o bé per correu postal a:

Prelatura de l'Opus Dei, Oficina per a les Causes dels Sants, carrer Diego de León, 14, 28006 Madrid.

En cas de no trobar el destinatari, retorneu-lo al remitent.

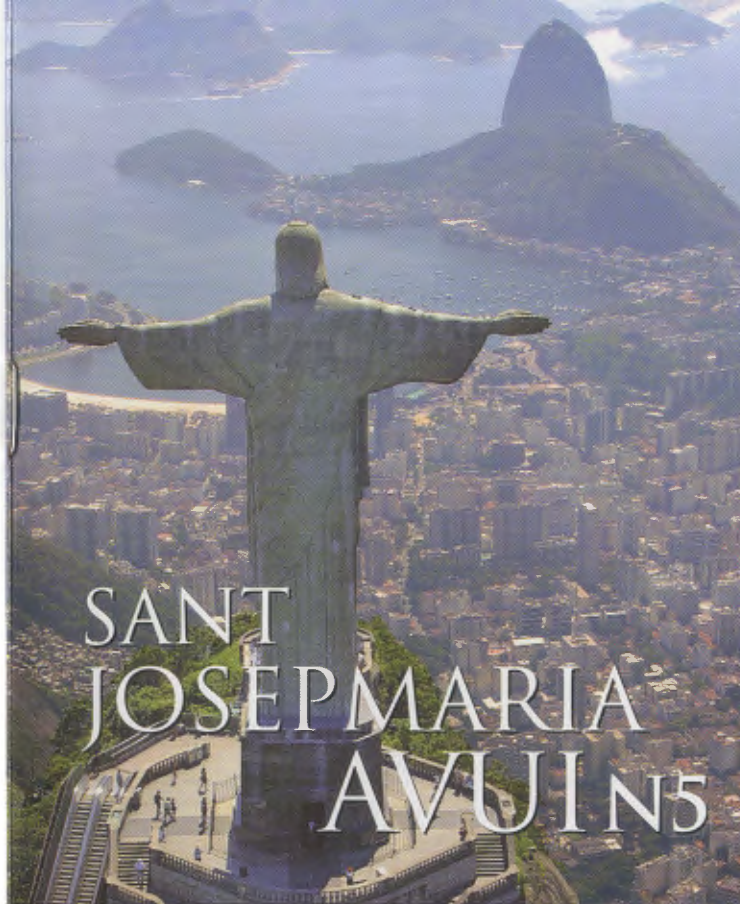
Aquest butlletí es distribueix d'acord amb la legislació vigent.

Director responsable: José Carlos Martín de la Hoz

Imprimitur: +Mons. Javier Echevarría, prelat de l'Opus Dei

Idea gràfica: Bertha López -GPI/Presston, Barcelona
Impremta: Litoplex Indústria Gràfica SA, Manresa
Dip. Leg.: B.6.592-1988

Fotografies: PORTADA: Sant Josepmaria i el servent de Déu Álvaro del Portillo al pas del Brennero, prop d'Innsbruck (1949). Crist Redemptor sobre Rio de Janeiro, Brasil (foto Jean-Jacques)

CRIST ENS ENSENYA A ESTIMAR

«Crist ens ensenyà, definitivament, el camí d'aquest amor a Déu: l'apostolat és amor de Déu que es desborda, amb donació d'un mateix als altres. La vida interior suposa un creixement en la unió amb Crist, pel Pa i per la Paraula. I l'afany d'apostolat és la manifestació exacta, adequada, necessària, de la vida interior. Quan s'assaboreix l'amor de Déu se *sent* el pes de les ànimes.»

Sant Josepmaria ESCRIVÀ, *És Crist que passa*, 122

RECORDS

Alguns testimonis de la devoció de sant Josepmaria a la Humanitat Santíssima de Jesús.

FAVORS

Arriben testimonis nombrosos de persones que recorren a Déu a través de sant Josepmaria, per demanar favors materials i espirituals.

Butlletí de l'Oficina per a les Causes dels Sants Prelatura de l'Opus Dei N. 53 · Any 31 Juny 2009

«Enamora't de la Humanitat Santíssima de Jesucrist. —¿No t'alegra que hagi volgut ser com nosaltres? Agraeix a Jesús aquesta bondat a desdir!»

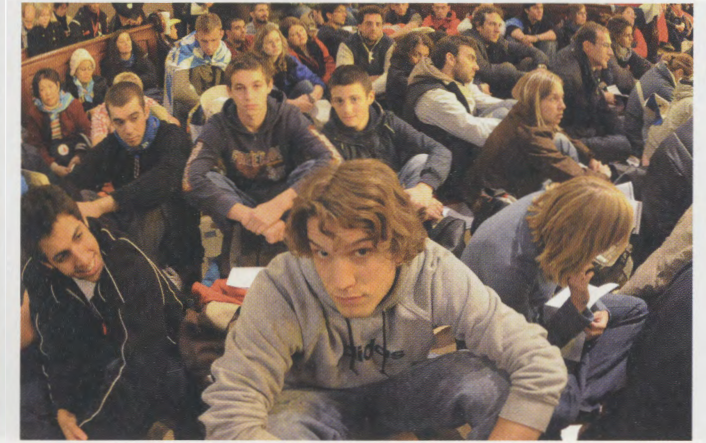
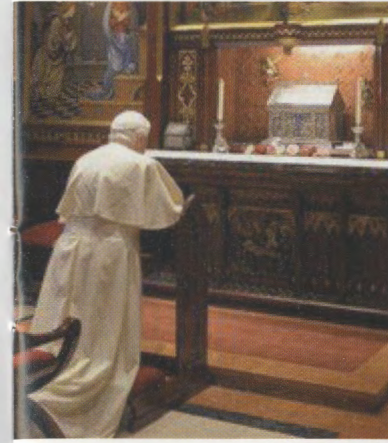
Sant Josepmaria ESCRIVÀ, *Forja*, 547

UTILITZAVA EL SANTCRIST

Des que el vaig conèixer vaig observar que en la seva oració personal, o quan predicava una meditació o donava una classe, i també quan treballava a la taula, posava davant seu un crucifix, bastant gros —de deu o dotze centímetres—, que sempre dugué a la butxaca, potser fins al 1950.

També a nosaltres ens aconsellava que duguéssim sempre un crucifix i el poséssim damunt la taula abans de començar a estudiar, llegir o treballar, per mantenir-nos en la presència de Déu i transformar així el nostre treball en oració, unint-lo al sacrifici de la creu.

Álvaro DEL PORTILLO, *Entrevista sobre el fundador de l'Opus Dei*, Ed. del Drac, Barcelona 1993, pàg. 149-150

UN LLIBRE AMB DEDICATÒRIA

Sant Josepmaria va llogar el pis de Martínez Campos amb la idea de no haver de recórrer a cases alienes per a les reunions amb els estudiants o amb els sacerdots. Mentre esperava per a la somniada acadèmia, la llar de la senyora Dolores, la seva mare, va ser com la seu de l'Obra [...].

S'hi feien classes de formació i cercles d'estudi. S'hi organitzaven tertúlies animades, presidides per sant Josepmaria, que al final, abans d'acomodar-se, els llegia l'evangeli del dia i els feia un incisiu comentari amb breus paraules, que li sortien molt de dins. *El Pare* —diu Juan J. Vargas, que era un dels que hi eren presents— *coneixia l'Evangeli molt a fons i havia fet molta oració sobre l'Evangeli.*

[...] A Martínez Campos rebia també moltes altres visites. Un dia, a casa de Pepe Romeo, va

trobar Ricardo Fernández Vallespín, a qui faltava un curs per acabar la carrera d'arquitectura i que, per ajudar-se econòmicament, feia classes particulars a altres estudiants. Sant Josepmaria va citar Ricardo a Martínez Campos, i ell s'hi va presentar la data fixada, amb l'ànima en suspens i la sospita que la visita tindria «una influència gran» en la seva vida. *Em va parlar de les coses de l'ànima*, recorda sense més precisió l'estudiant. En acomiadar-se, el sacerdot li va regalar un llibre sobre la Passió de Crist, en la primera pàgina en blanc del qual va escriure a tall de dedicatòria:

+ Madrid - 29-V-33

Que busquis Crist. Que trobis Crist. Que estimis Crist.

Andrés VÁZQUEZ DE PRADA, *El fundador del Opus Dei*, volum I, ed. Rialp, Madrid 1997, pàg. 491-492

«Tant de bo que les teves maneres i la teva conversa fossin tals que tothom, veient-te o sentint com parles, pogués dir: aquest llegeix la vida de Jesucrist.»

Sant Josepmaria ESCRIVÀ, *Camí*, 2

LLEGIA I ACONSELLAVA LLEGIR ELS SANTS EVANGELIS

Va llegir fins a l'últim dia de la seva vida la Sagrada Escripura. I ens aconsellava: **llegiu l'Evangelí, viviu l'Evangelí, estimeu l'Evangelí, traieu punts de meditació de la lectura de l'Evangelí i del Nou Testament; i procureu abocar la riquesa d'aquests llibres en les vides de les persones que s'acostin a la vostra direcció o al vostre tracte: que, pel vostre coneixement de la vida de Déu, es pugui dir amb realitat que tracteu Jesucrist, que coneixeu Jesucrist, que estimeu Jesucrist, que imiteu Jesucrist.** Usava sovint un llibre preparat pel cardenal Gomà en què es recull la vida de nostre Senyor combinant les escenes dels quatre Evangelis, en una relació cronològica. El tenia a la tauleta, el llegia moltes vegades quan es despertava a la nit, i se l'emportava als viatges.

Resumeix la importància que donava a la meditació contínua de la Paraula de Déu aquest comentari: **si de la lectura de la Sagrada Escripura o dels Evangelis no traiem conseqüències pràctiques per a la nostra vida de cada dia, és senyal que falta per part nostra l'atenció i l'amor deguts, perquè aquests textos són ensenyaments plens de vitalitat, de força i d'aplicació per a tot cristià que vulgui ser coherent amb la seva fe.**

Javier ECHEVARRÍA, *Memoria del Beato Josemaría Escrivá*, ed. Rialp, Madrid 2000, pàg. 251

JESÚS, DÉU I HOME

«També és sant Mateu qui ens explica que Jesús tornava de Betània amb fam (cf. Mt, XXI, 18). A mi, Crist sempre em commou, i particularment quan veig que és Home vertader, perfecte, tot essent alhora perfecte Déu, per a ensenyar-nos d'aprofitar fins i tot la nostra indigència i les nostres debilitats personals, per tal d'oferir-nos enterament tal com som al Pare, que accepta de gust aquest holocaust.»

«Tenia fam. El Faedor de l'univers, el Senyor de totes les coses té gana! Senyor, us agraeixo que —per inspiració divina— l'escriptor sagrat hagi deixat aquest rastre en aquest passatge, amb un detall que m'obliga a estimar-vos més, que m'anima a desitjar vivament la contemplació de la vostra Humanitat Santíssima! *Perfectus Deus, perfectus homo*, perfecte Déu, i perfecte Home de carn i ossos, com tu, com jo.»

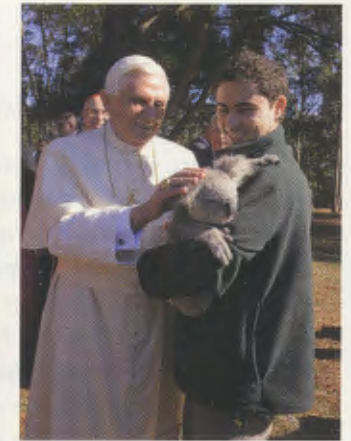
Sant Josepmaria ESCRIVÀ, *Amics de Déu*, 50

ESTIMAR COM ELL ENS VA ESTIMAR

«Si no aprenem de Jesús, no estimarem mai. Si penséssim, com alguns, que conservar un cor net, digne de Déu, significa *no barrejar-lo, no contaminar-lo* amb afectes humans, aleshores el resultat lògic seria fer-nos insensibles al dolor dels altres. Seríem capaços només d'una *caritat oficial*, eixuta i sense ànima, no de la veritable caritat de Jesucrist, que és afecció, escalf humà. Amb això no dono peu a falses teories, que són tristes excuses per desviar els cors —apartant-los de Déu—, menar-los a males ocasions i a la perdició.»

«En la festa d'avui hem de demanar al Senyor que ens concedeixi un cor bo, capaç de compadir-se de les penes de les criatures, capaç de comprendre que, per posar remei als turments que acompanyen i no poques vegades angosten les ànimes en aquest món, el veritable bàlsam és l'amor, la caritat: tot altre consol amb prou feines serveix per distreure un moment i deixar més tard amargura i desesperació.»

Sant Josepmaria ESCRIVÀ, *És Crist que passa*, 167

«En admirar i estimar autènticament la Humanitat Santíssima de Jesús, descobrirem, una a una, les seves nafres. I en aquests temps de purgació passiva, penosos, forts, de llàgrimes dolces o amargues que procurem d'amagar, ens caldrà ficar-nos dins de cada una d'aquelles Santíssimes Ferides: per tal de purificar-nos, per complaure'ns en aquesta Sang redemptora, per enfortir-nos.»

Sant Josepmaria ESCRIVÀ,
Amics de Déu, 302

DOS TEXTOS DE BENET XVI:

PARÀBOLES QUE MANIFESTEN COM ENS VA ESTIMAR DÉU

«Quan Jesús parla en les seves paràboles del pastor que va darrere l'ovella esgarriada, de la dona que busca el dracma, del pare que surt a trobar el fill pròdig i l'abraça, no són només meres paraules, sinó que és l'explicació del seu propi ésser i actuar. En la seva mort a la creu es realitza aquest posar-se Déu contra si mateix, lliurant-se per donar nova vida a l'home i salvar-lo: això és amor en la seva forma més radical. Adreçar l'esguard al costat traspassat de Crist, del qual parla Joan (cf. 19,37), ajuda a comprendre el que ha estat el punt de partida d'aquesta Carta encíclica: «Déu és amor» (1 Jn 4,8). És allí, a la creu, on es pot contemplar aquesta veritat. I a partir d'allí s'ha de definir ara què és l'amor. I, des d'aquesta mirada, el cristià troba l'orientació del seu viure i del seu estimar.»

BENET XVI, Encíclica *Deus Caritas est*, n. 12

DÉU NO DEMANA RES QUE NOSALTRES NO PUGUEM DONAR-LI

«Nostre Senyor tampoc no ha estat absent en la història successiva de l'Església: sempre ve a trobar-nos a través dels homes en els quals es reflecteix mitjançant la seva Paraula, en els sagraments, especialment l'Eucaristia. En la litúrgia de l'Església, en la seva oració, en la comunitat viva dels creients experimentem l'amor de Déu, en percebem la presència i, d'aquesta manera, aprenem també a reconèixer-la en la nostra vida quotidiana. Ell ens ha estimat primer i ens continua estimant primer; per això, nosaltres hi podem correspondre també amb l'amor. Déu no ens imposa un sentiment que no puguem suscitar en nosaltres mateixos. Ell ens estima i ens fa veure i experimentar el seu amor, i d'aquest "abans" de Déu pot néixer també en nosaltres l'amor com a resposta.»

BENET XVI, Encíclica *Deus Caritas est*, n. 17

Fotos: Benet XVI durant la Jornada Mundial de la Joventut, a Sydney (estiu de 2008)

«La Creu no és la pena, ni el disgust, ni l'amargura... És la fusta santa on triomfa Jesucrist..., i on triomfem nosaltres, quan rebem amb alegria i generosament allò que Ell ens envia.»

Sant Josepmaria ESCRIVÀ,
Forja, 788

FAVORS

EL VA ATENDRE LA SEGURETAT SOCIAL

Visc a Piura, al nord del Perú. El 31 de gener d'aquest any van detectar a la meva mare un tumor maligne que li produïa dolors forts a la cama. No era possible l'operació perquè era un tumor avançat, la recurrència d'un càncer sofert feia 22 anys, i per la deteriorada salut de la mare.

El metge ens va aconsellar que anéssim a Lima immediatament, a l'especialista, perquè en cap altre lloc no podrien fer-hi res. Piura és a 1.050 km de Lima i no teníem recursos econòmics que cobrissin el tractament. Ella tenia una assegurança que cobria al 100% un eventual càncer, però en ser una recurrència no el cobria. Sense mitjans i sense recursos, una amiga ens va donar una estampa de sant Josepmaria. La meva mare també la resava. Personalment jo li repetia: «Pare, tu no pots deixar una cosa inacabada; si fa 22 anys me la vas curar, podries fer-ho ara, però que es faci la voluntat de Déu, i gràcies per haver-me-la donat tot aquest temps.»

Vam provar amb l'assegurança social de la meva mare i va començar a ser atesa a l'hospital de l'Estat. A la ciutat de Chiclayo, a tres hores de Piura, hi ha especialistes en el tractament del càncer. Li demanàvem a sant Josepmaria que el tractament no es fes a la llunyana Lima. Passat un temps, va arribar a la seguretat social de Piura un oncòleg famós, i alguns pacients d'alt risc per la seva edat, i amb escassos recursos, es quedaven a Piura a seguir les seves quimioteràpies, amb molt bons resultats. La mare va ser una de les pacients incloses en la llista, amb l'alegria de quedar-nos a Piura. Amb el tractament, el tumor va desaparèixer. Ara fa vida normal.

L.E.Y.C. Rebut per correu electrònic

VAIG TOPAR AMB SANT JOSEPMARIA A LA WEB

Fent un cop d'ull a pàgines de devocions a la web vaig topar amb sant Josepmaria.

El meu fill gran, que farà aviat 16 anys, és un adolescent normal d'avui en dia. Prego per ell cada dia, però especialment vaig demanar a sant Josepmaria que li aconseguís una plaça en un equip que es dedica a formar futbolistes de prestigi. El meu fill va a

una escola catòlica perquè estic convençuda que aquesta educació, juntament amb

l'esport, l'ajudarà molt a la vida perquè estigui centrat i motivat en el que és important. Avui ens han trucat per dir que l'han acceptat en aquell equip de futbol. Em fa més il·lusió que a ell mateix: he pregat per això, perquè sé que li anirà bé. És un altre èxit a

VAIG ACONSEGUIR FEINA PER A MI I EL CARNET DE CONDUIR PER A LA MEVA FILLA

Desitjo comunicar que he obtingut dues gràcies per intercessió de sant Josepmaria Escrivà. La primera, trobar feina al cap de deu dies d'estar a l'atur, una feina a prop de casa meua, més ben remunerada i que s'ajusta a les tasques que sempre havia buscat. En deu dies es va resoldre aquest problema després de cercar i fer entrevistes de treball durant més d'un any, sense èxit. A més, havia estat cridada a dues entrevistes el mateix dia, dues bones feines, però em van agafar en la millor i no vaig tenir problemes en l'entrevista: de seguida em van admetre, amb contracte indefinit al mes i mig. No m'ho podia creure! He de dir que tinc 51 anys, i l'edat havia estat sempre un problema. La segona gràcia ha estat que la meva filla va aprovar el primer examen del carnet de conduir a la segona oportunitat. Quan va suspendre la primera, estava molt descoratjada perquè feia quatre mesos que estudiava. A més, no aprovar volia dir gastar més diners, o bé deixar-ho córrer. La vaig encomanar a sant Josepmaria i va aprovar. Va ser feliç perquè l'esforç es va veure recompensat i perquè no havíem de gastar més diners. Estic molt agraïda a sant Josepmaria i a la persona que me'n va donar una estampa. Ara li demano pel meu fill i tinc molta confiança en la seva ajuda.

Que serveixi el meu testimoni per a la glòria de Déu i la confirmació de la santedat d'aquest sacerdot tan extraordinari.

M.E.H. Rebut per correu electrònic

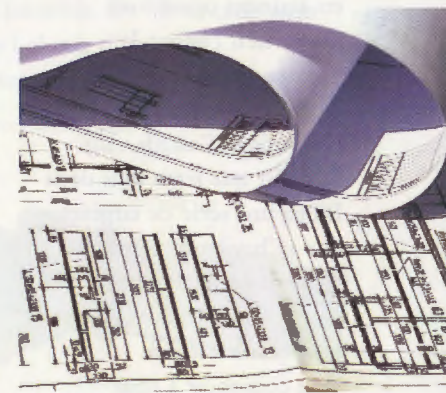
més dels que té a l'escola, i l'ajudarà a l'hora de demanar plaça a la universitat. Vaig fer la promesa d'escriure aquest favor de sant Josepmaria. Hi recorreré una altra vegada perquè acompanyi el meu

fill i la meua família. Crec que Déu va voler que conegués sant Josepmaria per enfortir-me en la fe i ajudar-me en totes les proves de la vida.
Sonia, EUA

EL MEU FILL VA TROBAR FEINA

Sóc vídua, mare de quatre fills, tres nois i una noia. El meu fill gran, de 43 anys, pare d'una filla petita, es va quedar fa un any sense feina. Ha patit moltes dificultats i ens ho passàvem molt malament. Jo li tinc molta devoció a sant Josepmaria. Vaig començar a resar cada dia l'estampa, sense defallir, i pensant que m'ajudaria. I gràcies a Déu, i a la seva intercessió, el meu fill ha trobat feina. Estic molt agraïda. M'agradaria molt que ho publicuessin perquè la gent li pregui amb confiança, com ho vaig fer jo. Moltes gràcies a Déu i a sant Josepmaria.

A.M.PL. Rebut per correu electrònic

VAIG VÈNCER LES DIFICULTATS ECONÒMIQUES

He lluitat molt en la vida i vaig criar tres fills. Sóc a Espanya perquè la meua filla es va casar amb un espanyol. Fa un parell de mesos, li vaig fer una promesa a sant Josepmaria per un dels meus fills. He tingut un negoci i un d'ells va estar treballant amb mi quatre anys. Hi havia posat totes les nostres il·lusions, però les coses ens van anar malament, i a ell li van robar dues vegades amb armes de foc. Va passar un gran ensurt, i llavors li vaig demanar que ho venguessin. El va comprar el meu fill gran, segurament perquè no es perdés el negoci. Després, l'altre fill meu es va quedar sense feina i va presentar el seu *currículum* a tot arreu. Em feia molta pena perquè tenia entrevistes i no el cridaven. Fa vuit dies el van cridar d'una empresa i va començar allà. Tots els dies li reso i agraeixo la seva protecció pels meus fills i néts. Li estic eternament agraïda, i prego que el meu fill continuï treballant, perquè s'ho mereix. Gràcies, Pare.

D.V.C. Rebut per correu electrònic

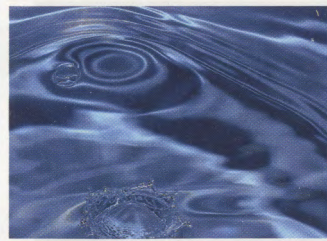

VAIG SUPERAR ELS NERVIS

Sóc mestra, opositora fins aquest any 2008 en què a la fi... HE APROVAT! Sé que en aquestes oposicions intervenen l'esforç, la preparació, les ganes, la sort i la fe. En un moment determinat d'estudi, vaig recordar que tenia dins de la Bíblia una sèrie de targetetes que m'havien fet a mans. Buscant entre aquestes targetetes, vaig trobar la de sant Josepmaria Escrivà. Vaig començar a resar

l'oració tots els dies i vaig continuar estudiant. Per fi va arribar el moment de l'oposició, els nervis i algun problema o altre. Malgrat això, és l'any que més seguretat-tranquil·litat he tingut. Realment, altres anys també he pregat, però no ho sé, ha estat diferent. Vaig prometre visitar l'església prelatícia de Santa Maria de la Pau a Roma (ho tinc pendent).

L.R. Correu electrònic

VA CAURE A LA PISCINA

Vull agrair infinitat de favors que dec a sant Josepmaria, en especial la salvació del meu nét. Un dia vaig sentir el meu nét de dos anys cridar el seu pare. No vaig fer gaire cas, però al cap d'una estona el vaig tornar a sentir. Vaig anar a casa de la meua filla —és al costat de la meua— i li vaig demanar pel nen. Em va contestar que era al jardí. Vam sortir corrents i vam veure el nen flotant a l'aigua de cap per avall. La meua filla es va tirar a agafar-lo, el seu pare li va començar a fer massatges i la respiració boca a boca. Jo no era capaç de recordar l'oració de l'estampa que dic moltes vegades; només li demanava que el salvés. Al cap d'una estona va bellugar una mica els ulls i el vam portar corrents a un centre de la Creu Roja. Va estar dos dies a l'UVI i cinc a l'habitació. Ara, gràcies a Déu, a la Mare de Déu i a sant Josepmaria és a casa completament bo i sense cap seqüela.

P.V.

DOS CUNYATS ENFRONTATS

Tinc un cunyat que no es parla amb el meu altre cunyat per motius diversos. El passat mes de maig feia la primera comunió una de les meves nebodes. Com sempre, hi pensàvem anar tota la família. El gener vaig parlar amb la meua germana i em va dir que el seu marit es negava que la meua altra germana i el seu marit assistissin a la cerimònia. No cal dir que ella estava molt disgustada. Vam quedar que ho demanàvem a sant Josepmaria, però no tenia

gaire fe que el meu cunyat canviés d'opinió, sobretot tal com s'esdevenien els fets en apropar-se la data. Malgrat tot, i per a la nostra sorpresa, el meu cunyat va cedir a convidar-los. Per mi no hi havia dubte que sant Josepmaria ho havia aconseguit. Ella em va assegurar que pensava el mateix i que, a més a més, no deia una sola estampa cada dia sinó moltes més. Finalment, van assistir a la

primera comunió de la neboda i va ser un dia inoblidable per a tots. Li vaig demanar a la meua germana que continués resant al sant perquè la bona represa de les relacions entre ells es mantingui. A.C.V.

NO TROBAVA LES CLAUS

Era a l'última hora del vespre i tenia en poder meu dues entrades per anar a veure un partit de futbol. Vaig trucar a un dels meus fills per dir-li que no vingués a casa i que ens trobaríem al costat de l'estadi. Llavors vaig anar a casa a recollir un jersei i uns bons entrepans de pernil salat. Doncs bé, entre la porta de casa i el cotxe, sense saber com, vaig perdre les claus. Vaig refer el recorregut unes quantes vegades mirant de recuperar-les, però no hi va haver res a fer. Vaig trobar una de les meves filles, que també es va posar a buscar-les, també sense sort. Total, que com que és un cotxe força antic i no en tenim claus de recanvi, vaig agafar el cotxe familiar i vaig sortir disparat cap a l'estadi. En acabat, ja de nit, vam encomanar

l'assumpte de les claus a sant Josepmaria, i tranquil·lament vam tornar cap a casa. En arribar-hi, vam parar al costat de l'altre cotxe i vàrem buscar per si teníem sort. Va baixar el meu fill, va mirar enmig d'uns rosers i allà hi havia les claus! Increïble. De nit tancada, amb molt poca llum i al mig d'un roser! Estimat sant Josepmaria: moltes gràcies!

J.C.A. Rebut per correu electrònic

